

عنوان مقاله:

اثر بخشی مدل کفایت اجتماعی بر خودپنداره مربوط به مدرسه، خودنظم-دهی تحصیلی و اهمال کاری دانش آموزان دچار اختلالات یادگیری

محل انتشار:

سومین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سپهילה خدایی حاجی پیرلو - کارشناسی ارشد روانشناسی کودکان استثنایی

خلاصه مقاله:

مقدمه: اختلالات یادگیری از معضلات مهم و تعیین کننده سرنوشت تحصیلی دانش آموزان به شمار می آید. کفایت اجتماعی به نوعی به مهارت ها، توانایی سازگاری و مسئولیت پذیری اجتماعی اشاره دارد. افراد مبتلا به اختلالات یادگیری مهم ترین نقصی که دارند در حیطه یادگیری و مدرسه ای است و لذا انتظار می رود که در امر خودنظم دهی و خود پنداره تحصیلی با مشکلاتی مواجه گردند. بنابراین کفایت اجتماعی یکی از سازه های مهم و قابل تامل در مورد افراد مبتلا به اختلالات یادگیری خاص در امر ارتقاء سازگاری تحصیلی، پیشرفت تحصیلی و رفتارهای اجتماعی آنان است. روش: در این پژوهش از ۴۰ نفر از کودکانی که توسط روانپزشک یا روانشناس تشخیص اختلال یادگیری گرفته بودند به صورت داوطلبانه استفاده شد. ۲۰ نفر در گروه آزمایش، ۲۰ نفر دیگر در گروه کنترل قرار داشتند. افراد گروه آزمایش تحت مدل کفایت اجتماعی به مدت ۱۰ جلسه قرار گرفتند. پرسشنامه خود نظم دهی تحصیلی، پرسشنامه خودپنداره مربوط به مدرسه و پرسشنامه اهمال کاری نیز پاسخ داده شد. نتیجه: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مدل کفایت اجتماعی می تواند در کاهش اهمال کاری دانش آموزان دچار اختلالات یادگیری، افزایش خودنظم دهی تحصیلی و همچنین خودپنداره مربوط به مدرسه موثر باشد.

کلمات کلیدی:

اختلال یادگیری، مدل کفایت اجتماعی، خودنظم دهی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1630209>

